

Varga Zoltán

Irányított szél

Miért sétálsz, miért barangolsz?
 Őseid leváltak tőled, gyerekeid
 még benned; a hegyben eltévednek.
 Mondd, szerinted a novemberi szél
 mit érlel?
 Fényport, ami a szemedbe került.
 A másság, a minden kiürül.
 Most az összesség bájos holnap...
 Az ablakba tett gyertya elolvad.
 Láthatatlan atmoszféra átkarol,
 az ember saját maga ellen harcol.
 árlista, egyenlet a fejed,
 de a megoldó kulcs nincs veled.
 Tedd az aranyoltárodra a tévedés
 saját magad szötte szürke damaszt leplét,
 mert társad, növényed, állatod
 ösztöne rajtad jó kínban áthatol,
 formáz, mint a kicsi madarak
 a zsalugátéreteket,
 tartósít, mint téli hónapokban
 a fénytől elzárt terület, a jég,
 Hideg és köd van; csak.
 Pár centit látsz a tájból.
 A bőröd elhalkult, teljesen vak.

Tavaszi hajnalban

Madárfütty ébreszti rutinos szerelmi
 gondolataimat
 hajnalonként az örök újjáéledés lehelete
 kinyíló liliomot hív elő belőlünk
 s a szárára kormos fekete foltok
 tapadnak intellektusok miatt
 hagyományosan élénken süt a nap
 amelyben ott fürdik a vég beton-lelke
 nézd már Picasso-arcunk van
 (több arcunk mint fogunk)
 a sima tükör képébe nem férünk bele
 két kezünkkel játszunk el négykezeseket
 valahogy megpördültünk az élet-mozaikon
 a parkokban szokványosan rügyeznek
 a fák a pirkadatban égitestünk hús levet ereszt
 száraz szirmainkra

elhagyom a kozmoszt
 enyhe bizsergő hullámmá változom
 a tünetek: hideglelés szédülés
 fiatalos elmúlás
 a kor nem számít
 engem is földaraboltak a világegyetem virágai
 pazar semmittevés a tudatalatti dimenziókban
 még ruganyos a bőröm de ösztönös érzéseim
 a több ezer éves tapasztalatokban elvesztek

Helyrajz

Mondjuk azt, hogy a testem láthatatlan liget.
 Talán azt is, hogy magvakat kereső madár,
 ki hiába vijjog, csak kihült fészket talál.
 Mikor komor az éjttest, a parkban megpihen.

Tételezzük fel, az agyam lakatlan sziget.
 Vagy mégis azt, otthagytott, összetákolat faház,
 s a tetejére hiába került még több ág.
 Mikor feljön a naptest, két terme akkor is rideg.

A szótlan óceán lassan mozog, felduzzad.
 Dagály vizével Inkvizítor urat játszik
 De még nem rohad a falakra feltett kárpit.
 Mondjuk azt, hogy a Fa humusz föld után kutat.